

×

Mirko Pretnar: Vrtinec.

×

«Vraga, blazni ste.» Prav počasi si je otirala z rame poljub, kakor bi ga hotela izsesati s svojo utrujenostjo, koprnečo po mehkih, belih blazinah.

«Pred vašimi vrati zaspim.»

«Vas pohodijo zjutraj.» Nalahno ga prijemši pod pazduho, je zaklenila za seboj vrata.

Prisluhnila je. «Joj, je neumen, če bi jaz vedela preje! Marta se bo smejala.» Mehka odeja ji je zastrla izmučeno glavico, boječo se nadležnega svita.

(Konec prihodnjič.)

Mirko Pretnar:

Vrtinec.

Hočeš biti kruta, hočeš biti zvita
kot na preži tiger, srebropasa kača,
žejajo ti usta po odličnem vinu
naših src, o, sfinga, s spletkami ovita.

Videl sem plesalko vjeto v večne kroge:
vitko je telo ji sikalo kot plamen
s svetega oltarja pred prestol najvišji ...,
videl sem plesalko vjeto v večne kroge.

Boki se zibali so ob taktu godbe,
njena leska ledja so bila vprašaji
hipni in odgovor so dajala usta
v tajnostnem poljubu, tleča v čaru godbe.

Noga se hiteča tal ni dotaknila
kot da zemlja več je ne privlači k sebi,
veke polzaprte, stisnjene nosnice,
kot da blesk slepi jo, mami vonj kadila.

Duh jetnik se vzpeti hoče iz telesa,
hoče se izviti z zemlje in v višave
dvigniti nebesne, niti ga dišave
niti gibki gibi ne sprostite telesa.

So oči jim žejne, so jim misli vroče,
gledajo plesalko, vidijo njen stas,
njene noge, ledja, njene prsi, lica
in rdeča luč jih vse ozarja zroče.

Hočeš biti kruta, hočeš biti zvita
kot na preži tiger, srebropasa kača,
žejajo ti usta po odličnem vinu
naših src, o, sfinga, s spletkami ovita.